

نظریه ای جدید درباره اشتقاق قاره ها

نتایج یافته های دانشمندان فرانسوی نشان می دهد که پدیده های دوره ای وارونگی میدان مغناطیسی زمین بر روی تکنونیک صفحه ای سطحی تاثیر گذاشته و منجر به اشتقاق قاره ها شده است .

به گزارش خیرگزاری مهر، محققان شورای ملی تحقیقات فرانسه و موسسه فیزیک زمین در پاریس فرضیه ای را مطرح کردند که نشان می دهد موقعیت قاره ها در مدت یک دوره مشخص زمین شناسی با بسامد وقوع تعداد وارونگی های میدان مغناطیسی در ارتباط بوده است .

از مدتها قبل دانشمندان می دانند که بسامد متوسطی که این وارونگی های میدان مغناطیسی بر پایه آن رخ می دهند را می توان از روی جهتگیری سنگهای کانیه های مغناطیسی حاضر در سطح زمین تشخیص داد .

به گفته محققان، برای مثال در مدت 25 میلیون سال اخیر به طور متوسط هر 250 هزار سال یکبار یک پدیده وارونگی میدان مغناطیسی وجود داشته است درحالی که در 250 میلیون سال قبل از آن، متوسط بسامد وقوع هر وارونگی هر 600 هزار سال بوده است .

عقیده عمومی در میان زمین شناسان این است که بسامد وقوع وارونگی با تغییرات در شرایط موجود در مرز میان هسته خارجی و جبه مشرف به آن ارتباط دارد و این وارونگی ها زمانی رخ می دهند که یک بی تقارنی قابل توجه میان شرایط حاضر در هسته خارجی نیمکره شمالی و هسته نیمکره جنوبی به وجود آید .

به اعتقاد زمین شناسان فرانسوی، این شرایط بی تقارنی با جنبشهای همرفتی جبه در ارتباط است و یک نیروی محرکه را به تکنونیک صفحه ای زمین عرضه می کند .

بر اساس گزارش physicsworld ، چرخش متقارن در عمق زمین به ویژه با توسعه این نامتقارنی های اشتقاق قاره ها در سطح زمین ارتباط دارد .

این محققان به منظور ارزیابی این تئوری، تاریخ تقارن شمال- جنوب قاره ها را در طول زمان بررسی و سپس آن را با تاریخ وارونگی های میدان مغناطیسی در 300 میلیون سال اخیر مقایسه کردند

این بررسیها نشان داد که در این دوره زمانی، میان رقم وارونگی میدان مغناطیسی و درجه نامتقارنی در اشتقاق قاره ها یک تطابق وجود داشته است و اینکه هر دو پدیده در یک مقیاس زمانی متوسط حدود 100 میلیون سال رخ داده اند.

به نقل از دانشنامه رشد